

Testament de Carnestoltes XIX — Carnaval 2000

Estimats fills... de puta!

Avui us he convocat
davant de l'Ajuntament
en qualitat de notari
per llegir-vos testament.

Ni més ni menys que a l'insigne
emperador Carnestoltes
li ha arribat el trist moment
que li canteu les absoltes.

Encara no puc entendre
com és que el van jutjar ahir
si tinc un informe mèdic
que m'han filtrat a *Madri*

que diu, del vell carcamal,
que està fotut i xoxet,
molt més que aquell cabronàs
conegut per *Pinotxet*.

Però la justícia és cega
i té la cua de palla
i amb el nostre pobre rei
ha segat a cop de dalla.

En canvi, en el cas del Papa,
una mòmia vivent,
no hi ha *Cristo* que el jubili,
ni jutge, ni president.

En fi, només us volia
exposar aquestes cabòries
abans de fer la lectura
d'aquest llibre de memòries.

Tarragona, 7 de març de 2000
«Jo, Carnestoltes XIX,
mentalment molt pertorbat,
físicament destruït
i pertot sodomitzat,

us vull fer coneixedors,
als amics i als enemics,
dels meus últims pensaments,

purulents, pudents i inics.

Mentre els meus fidels acòlits
feu el bèstia sis dies,
n'hi ha que el fan durant quatre anys
sense embuts ni grans manies.

Escolteu bé el que us diré
que diumenge hi ha comicis
i dels manefles polítics
ja en coneixeu tots els vicis:

“Si tu hi poses el culet,
jo ja finançaré el llit,
i a petar-nos les morenes
perquè ho demana el partit.”

Ja veieu què passa sempre
quan s'acaba l'*escrotini*,
a pactar i a repartir
per *mangonejar* el domini.

Doncs enguany els fotré tots
perquè seré jo en persona
qui reparteixi carteres
com em surti de la xona;

i a més d'un li semblarà
que li hagi caigut del cel
alguna mena d'aeròlit,
algun tros de roc o gel.

Com als someres de Reus
i al seu batlle subnormal,
que se'ls desfeia la pista
de glaç durant el Nadal.

Et nomeno, alcalde Pérez,
ministre de la inventiva
i per esponjar-te el crani,
et llegeixo una lavativa.

Clava-te-la fins al coll
i si no et surt cap idea
et diré què n'has de fer,
amb tota la diarrea

que et ragi camalls avall:

una pista consistent
perquè patinin els ganxos
fins a Reis de l'any vinent!

Però no cal anar lluny
per trobar ments tan preclares,
n'hi ha unes quantes per aquí
orgull de totes les mares.

Començant pels convergents,
que han pactat amb el PP
com no podia ser altre
si a Pujol i Aznar convé.

Així la dreta local
es fa l'amo del pastís,
es reparteixen els càrrecs
i es fan seu el paradís.

Us nomeno, mangants fatxes,
consellers d'Aigües Fecals
perquè aquest és l'únic medi
on sabeu ser naturals.

No m'estranya gens ni mica
que estigueu agermanats
amb aquella ciutat d'Àustria
bressol de nazis sonats.

Si ve l'alcalde de Klagenfurt
a la ciutat, per les festes,
que vingui amb el d'El Ejido
i jo els deixaré unes vestes

amb disseny del Ku-Klux-Klan
perquè vagin de matança
amb el seu amic Nadal,
que ho farà sense recança.

Cony de nazis matamoros!
Us condemno a linxament,
com gossos de Mataró,
que us serveixi d'escarment!

Però he d'exceptuar
d'enviar a les clavegueres
el bufó del consistori,
el riure em fa cagales!

Parlo de tu, Mallolet,
i la conya dels falcons:
deu mil coloms per a dos,
això és un joc de collons!

Assumeix, cap de pardal,
el Ministeri de l'Aire
per competir amb el Salgado,
vejam qui és més cagaire.

I parlant de defecar,
un altre d'ullera fluixa
és el carca del Colom,
a qui no li va la cuixa.

De mossens i sodomites
aprengué aquell sant article
que diu que per governar
cal mamar fins al testicle.

D'independència al PI,
saltes ara a convergència
per llepar el cul a l'Aznar,
que salvar Espanya és urgència!

Et deixo un discret encàrrec:
cartera d'Interior,
que entre el CESID i nostàlgics
disfrutaràs un colló.

I amb socis com el Galindo
podràs refer les Amèriques,
o almenys sucarrà la polla
amb maricones famèliques.

Espanya, terra de lladres,
niu farcit de bandolers,
mare de Curro Jiménez
i altres grans filibusters,

ha parit nova *cuadrilla*:
Aznar, Piqué i Villalonga
amb mosquetó i *stock options*
trincats pels ous fan la conga.

Destronats de la Moncloa,
us envio a les penombres,

'neu tirant cap a Almeria
a recol·lectar cogombres!

I si us calguessin més braços
teniu l'exèrcit d'Espanya:
una colla d'escurçons
que fa segles que ens escanya.

Ho sabíem de fa temps,
però ja és oficial:
per servir amb honor la Pàtria
s'ha de ser mig anormal.

Diuen que els falta més gent
per farcir els seus batallons
amb pèl-rapats mig imbècils
que els llepin els medallons.

La veritat és una altra:
segueixen l'exemple regi
del Generalíssim d'ara,
i perquè tothom ho vegi

fan el test d'intel·ligència
per poder-lo equiparar
-i tot i així es queden curts-
amb el del Gran Capità.

Et llego, Eduardo Serra,
maleta d'Exteriors
compartida amb el Matutes,
tots dos, els tòtils majors.

Aneu en missió a l'Àfrica
amb el negre de Banyoles
i en el seu enterrament
li toqueu les castanyoles!

I ja us hi podeu quedar,
que per ensorrar el país
ja hi ha prou politicastes
que ens deixaran sense pis.

Perquè el Palau de Congressos
sí que ha estat una ruïna:
algú s'embutxaca els quartos
i se'ls gasta en cocaïna;

el pressupost queda curt
per poder acabar el *cotarro*,
però ja s'ha comprovat:
sonarà com un cagarro!

En acústica i estètica,
és una autèntica pena,
una cova de xoriços
atacada de gangrena.

Podríeu prendre model
dels de Bilbao, per exemple,
ells sí que es gasten les peles
en quelcom que sembli un temple.

Mentre els bascos fan el Guggenheim,
aquí voleu fer un museu
al Teatre Tarragona,
un nyap que ni l'Ateneu.

No cal que creeu museus,
i menys en antres infectes;
gasteu més calés en putes,
que dureu els ciris rectes.

I al magatzem de la Rambla
doneu nova funció,
que com a mínim uns quants
aplaudirem l'acció.

Ja sabeu que sempre em drogo:
prenc coca, costo i cavall,
fumo crack i menjo tripis,
tot m'ho empasso gola avall.

I al cony de l'excels Teatre
foteu-hi Afers Socials
i repartiu metadona
a rics, pobres i animals.

Doneu-me una sobredosi
que em rebenti l'engonal,
que supurant com el tinc
ja no crec que em faci mal.

Perdoneu que no segueixi
traient més draps bruts al sol,
però estic que ja la palmo;

aneu a preparar el dol.

Aquesta vida salvatge
que he portat fins fa un segon
m'està passant la factura
i se m'endú d'aquest món.

Igual que aquell gilipolles
de ministre de Treball
que s'ha passat a l'atur,
jo ja me'n vaig al carall!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Vintè!»